

Hämnnaren

Hel

Med smärtan och sorgen som rev i hans bröst han sänkte sin fader i jord
Ett sista farväl med en viskande röst jag ska hämnas dig far var hans ord
Han sa farväl until sin fru och han kysste sin mor nu väntar en svårare tid
Vid faderns grav han lovade och svor att han aldrig ska ge sig i strid

Jag ska finna den man som har gjort mig så ont jag ska vandra i tusende år
Jag ska hedra mitt namn jag ska rentvå min far jag vandrar untils hämnden jag får

Han vandrade ensam bland skogar och snår och månen den lyste så klar
Skuggorna följde hans ensliga spår på sin jakt för att hämnas sin far
Öga mot öga med ondskan han stod beredd på sin slutliga strid
Han fattade svärdet och samlade mod inne var hämnarens tid

Jag har funnit den man som har gjort mig så ont jag har sökt den i tusende spår
Jag ska hedra mitt namn jag ska rentvå min far jag vandrar untils hämnden jag får

Svärdet han stötte hårt i hans bröst långsamt han segnade ner
Hämnden smakade som ljuvaste mjöd på den man som har gjort honom vred

Jag har dräpt den man som har gjort mig så ont jag har sökt den i tusende år
Jag har hedrat min far jag har rentvått hans namn nu den slutliga vilan han får

Jag har dräpt den man som har gjort mig så ont jag har sökt den i tusende år
Jag har hedrat min far jag har rentvått hans namn nu den slutliga vilan han får